

[Per Hækkerup.]

grad i enkeltheder, som et lovforslag skal være; jeg vil også gerne tilstå, at jeg ikke har nogen særlig lang parlamentarisk erfaring bag mig; men alligevel vil jeg sige, at jeg har sjældent set et dokument, der har været så lidet gennemtænkt, så dårligt gennearbejdet og så overfladisk behandlet som dette forslag til beslutning. Her finder man stort og småt blandet sammen, her finder man noget taget med, som allerede er gennemført; væsentlige områder er udeladt; forslag er medtaget uden hensyn til deres saglige forhistorie, uden hensyn til, om lignende forslag allerede er til behandling i dette høje ting eller andre steder; milliontal er optaget i forslaget uden nærmere begrundelse for deres størrelse. Der er ingen skelen til politiske muligheder for forslagernes gennemførelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette tyder på, at man ikke har interesseret sig så forfærdelig meget for det saglige. Jeg vil næsten tro, at kommunistisk ungdomsforbund ville have været i stand til at gøre det bedre, end det kommunistiske parti har gjort det. Jeg vil anbefale partiet, inden det næste gang fremsætter et sådant forslag, at det i hvert fald sætter sig hen og gennemlæser det nummer af Socialpolitiske Småskrifter, som omhandler ungdomskommissionen; dér kan de på 18 sider finde det, de bør tage med, og det, de bør udelade af den ene eller den anden grund. Det er klart, at et sådant sjusket arbejde — hvis dette udtryk er tilladt i den parlamentariske sprogbrug — har vi vanskeligt ved at tage alvorligt.

Jeg vil også gerne have lov til at sige følgende. Når den ærede ordfører for forslagsstillerne her formulerede sin tale som en opfordring til den højtærede arbejds- og socialminister med kolleger om at stille forslag, så ville jeg tro, at han efter den modtagelse, hans forslag har fået her, vil være tilbøjelig til at trække sit forslag til beslutning tilbage, for jeg ville efter den salve, der her blev afleveret, meget nødig være med til at bede denne socialminister om at gennemføre lovforslag på disse områder, sådan som ministeren behandlede forslaget, og sådan som han gav sine tanker udtryk. De var ikke helt i overensstemmelse med den fremskridtsvenlige ånd, hvori ungdomskommissionen har udarbejdet sine forslag.

Hele den behandling, som forslagene har fået fra kommunistisk side, tyder på, at det ikke er det saglige, man interesserer sig

for; men er det ikke det, må det jo være noget andet, og jeg vil helt overlade til ærede medlemmer at gætte, hvad det eventuelt kan være for motiver, der ligger bagved dette lille politiske demonstrations- og fidusarbejde. Jeg tror imidlertid, man kommer til at spekulere forgæves. Jeg ved godt, at det hører til almindelig tale at sige, at den danske ungdom ikke er særlig politisk interesseret. Jeg vil alligevel advare imod, at man udformer sine forslag sådan, at man spekulerer for dybt i den politiske dumhed hos ungdommen. Jeg tror, de fleste unge er i stand til at gennemskue, hvad meningen med dette har været.

Det gør ikke så meget, at man har fremsat forslaget til beslutning, men der er dog to områder, hvor det kan have en uheldig virkning. For det første gør man ungdomskommissionen og dens meget værdifulde arbejde en bjørnetjeneste ved at behandle det på denne måde. Der findes her i landet talrige reaktionære kræfter, som også er repræsenteret i det parti, hvis ministerielle repræsentant vi nu har haft lejlighed til at høre, og som vender sig imod ungdomskommissionens virksomhed og søger at lægge den for had på enhver tænkelig måde. Jeg nærer ingen tvivl om, at når ungdomskommissionens arbejde behandles på denne overfladiske, og jeg vil sige hensynsløse måde, kan det kun tjene til at styrke de reaktionære kræfter, hvis ønsker er i det hele taget at afvise ungdomskommissionens arbejde; derved kommer man i virkeligheden til at modvirke det, man siger er formålet med forslaget til beslutning.

For det andet vil jeg gerne sige, at jeg finder det uheldigt trods alt, at man politisk set forsøger at bilde ungdommen ind, at det hele blot drejer sig om, at folketinget her vedtager et forslag til beslutning, og så er sagen i orden. Det er efter min opfattelse dårlig pædagogik, og jeg noterer da også, at det kommunistiske partis pædagogiske ekspert ikke er medunderskriver af forslaget. Man burde hellere forklare ungdommen, at det, det drejer sig om, er, at på det sagligt velbegrundede oplæg, som ungdomskommissionen har givet, må der følge et sagligt arbejde i dette og det andet høje ting med det formål at sikre, at man bliver i stand til at gennemføre forslagene i ungdomskommissionens betænkning.

Det siger sig selv, at mit parti er ikke i stand til at tage en sådan fremgangsmåde alvorligt. Men hermed, det vil jeg gerne un-